

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

De ijs quae ab Oblatis praestari debent. Cap. IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

Formula verò oblationis laicorum talis sit.

Ego N. in conspectu Omnipotentis Dei, Gloriosissimæq; semper Virginis Mariæ, necnon Beati Patris nostri Ambrosij, ac totius curiæ cœlestis prostratus, tibi Reuerendissime Archiepiscopo, Pater & Domine mi, cæterisque deinceps Archiepiscopis sanctæ Ecclesiæ Mediolanensis successoribus tuis, perpetuam obedientiam offero, tam in ijs, quæ ad curam, salutem, spiritualemq; progressum animæ meæ pertinent, quàm in illis etiam, quæ ex congregationis huius institutis per me præstanda erunt, in operibus officijsq; charitatis in Deum, & misericordiæ in proximos, adhibendis.

Hactenus de conditionibus, & forma oblationis, cum clericorum, tum laicorum.

Sequitur de muneribus vtriusque Oblatorum classis.

De ijs quæ ab Oblatis præstari debent. Cap. IIII.

Oblati clerici iuxta præscriptum Reuerendissimi Archiepiscopi, illiusque iudicium, quod de vnoquoque eorum faciet, prout & occasio postulabit, & vniuscuiusque ingenium, doctrina, animique instructio atque vis monstrabit, ab illius iussis nusquam recedentes ita se comparent, vt semper parati sint ad sacras lectiones exercendas, ad concionandum, ad confessiones audiendas, aliæque catholicæ ecclesiæ sacramenta ministranda, ad animarum curam suscipiendam ac gerendam, ad ecclesiasticas functiones quilibet cuiuslibet ecclesiæ præstandas, ad pauperes erudiendos, ad clericorum educationem & institutionem, ad seminariorum, collegiorumque piorum gubernationem, ac procurationem, aliave officia in ipsis locis exequenda, ad Visitationis, Missionisque munus rectè ac diligenter obeundum, ad quamlibet denique actionem promptè administrandam, & ad omne charitatis & misericordiæ officium piè, studiosè, aptè, accurateque obeundum.

Laici verò oblatores ea misericordiæ charitatisque erga alios munera sedulè pièq; præstent, quæ congregationis instituto pro illorum conditione cõueniunt. Grammatici literas gratis pauperes pueros, & adolescentes doceant: Medici ægros curent: Iurisconsulti, & Causidici lites dirimant ac sedent; dissidia tollant; pacem concilient; egentium, Viduarum, Pupillorum aliorumque in carceres coniectorum, ac defensoribus destitutorum causas agant, & tueantur; eorundemque ærumnas ac calamitates diligenti opera, omniq; ratione subleuent: Vnusquisque illorum pijs locis charitatis omnia præstent officia: Xenodochiorum ægros inuisant: moribundos, vt piè, christianaque fide nixi in Domino moriantur, sedulè cohortentur: eos qui in carcere detinentur, amanter consolentur: alia deniq; istiusmodi christianæ charitatis, qualiacunque illa sint, exerceant officia.

Quoniam autem inter præcipua huius congregationis munera, vt etiam ex pontificijs literis Gregorij XIII. cognoscere licet, clericorum cura & institutio censetur, eorum præsertim qui in seminarijs educantur; quemadmodum ad eandem quoque spectat cura, tum Collegij Heluetiorum, Rhetorumve, (cuius quidem gebernatio ab Archiepiscopo Mediolanensi facultate per literas pontificias eiusdem Gregorij XIII. tradita pendere perpetuò debet) tum Collegij Borromæi in Ticinensi vrbe constructi, vnde plures quocunque tempore profecturos esse sperandum est, qui literis ornati, & ecclesiastica disciplina informati, Mediolanensi ecclesiæ inseruiant; idcirco & tota ipsa congregatio vniuersè, & singillatim Oblatorum quilibet, istorum adolescentum, istorumque collegiorum, aliorumque præterea, pro Clericorum, laicorumque institutione, in hac Ciuitate, Diocesiue, eadem deinceps ratione construedorum, procurationem libentissimo animo suscipiant; cum id Reuerendissimus Archiepiscopus huic congregationi tanquam vnum ex præcipuis muneribus ad ipsam pertinentibus imponendum statuerit.

§ 1. Præ-

Præterea verò, cum & visitatio, & missio, præstantissimæ ac utilissimæ partes sint omnium huius congregationis functionum, ipsiq; Archiepiscopo acceptissimæ; propterea cum Reuerendissimus Archiepiscopus opera Oblatorum uti voluerit, in prouinciâ Mediolanensis, alicuiusve eius partis visitatione, cum auctoritate etiam Apostolica faciendâ, alijsve in functionibus cum Archiepiscopali auctoritate præstandis; vel cum missio item ad Dei cultum, animatumque salutem procurandam illis ab eodem præferibetur; tum sedulo, libenterq; suam in his præstent operam. Quamobrem si fortè in Regiones Helætorum, aut Rætorum, illisve subiectorum populorum, nonnullos, qui eiusdem regionibus sint, ab Archiepiscopo aliquando mitti contingat, pro fide catholica vel seruanda, vel instauranda, aut alia quauis de causâ ad Ecclesiæ dignitatem spectante; tum verò vel maxime per summam obedientiam se se promptos ad hæc exequenda exhibeat, omni officio, ac pietate potius studentes, ut his in locis catholicam fidem promoueat, ac tueantur, pestiferamque hæresim radicitus euellant, si quam eâ infectam Prouinciâ, Prouinciæve partem comperiant. Illæ enim regiones Mediolanensis Ecclesiæ Diœcesi finitimas, & coniunctas, à labe hæresum curari, purasque seruari quam maxime refert, nè ad aliquam Ecclesiæ nostræ partem serpat exitiosa eiusmodi lues. Cæterum ut alijs etiam in rebus sciant Oblati, quæ vi voti obedientiæ facere, quæve omittere ac vitare illos oporteat; hæc quoque sedulo animaduertant. Nulli oblatoꝝ liceat, neque beneficium aliquod, siue ecclesiasticum, siue alterius generis sit, accipere, nisi Reuerendissimo Archiepiscopo iubente; neque item cuiusuis beneficij ratione, quamuis ab alijs vocatus, vel etiam ex decreto ipso Tridentino nominatus ille sit, examini se se hoc nomine subijcere; ne rursus acceptum dimittere, nisi eodè Archiepiscopo consentiente. Cõtra verò, quale quale sit beneficium,

quod suscipere iusserit Archiepiscopi, id illi omnes promptè, ac nihil tergiversantes suscipiant; seruatim tamen & Canonum, & Pontificum, & Conciliorum sanctionibus, quibus & beneficiorum multitudo prohibetur, & de suscipientis probatione cauetur.

Nullus Oblatus ad beneficium officijve deferendam vel dimittendum adstringitur, si quod fortè illorum aliquis habet, cum vel sese offert, vel votum obedientiæ nuncupat, vel in congregationem recipitur.

Quod autem de beneficijs non dimittendis sine consensu Archiepiscopi supra dictum est; id adeo ratio esse debere decernitur, ut etiam si Oblatorum quispiam cumulatioꝝ opera studiaque maiora ad vniuersæ Diœcesis utilitatem conferendi desiderio accensus; beneficium, officiumve vllum ecclesiasticum, cui vel residendi in choro, vel aliud quodcunque onus sit coniunctum, relinquere velit; id nulla ratione facere possit, absque Reuerendiss. Archiepiscopi consensu.

Eo enim reuente, libenter retineant Oblati quod habent; annuente autem, dimittere illis liceat, si placet; seruatim tamen summorum Pontificum, Conciliorumque sanctionibus, & sacrorum Canonum legibus, de beneficiorum dimissione.

Beneficium, officiumve ecclesiasticum obtinentes, cui residendi onus coniunctum est, (inter hæc autem beneficia, quod attinet ad huiusmodi constitutiones, canonicatus etiam omnes esse intelligantur quarumcũque ecclesiarum, in quibus canonici nonnulli in choro conueniant saltem diebus festis ad diuina aliqua officia concelebranda) cum in Oblatorum congregationem cooptantur, licet ut cæteri Oblati Reuerendissimo Archiepiscopo eiusdem obedientiæ vinculo subijciantur; nullis tamen teneantur legibus, aut institutis, quæ functiones beneficio officiove quod habent, debitas impediunt, atque ne muneris satisfaciunt, quod natura illius beneficij officijve postulat, prohibent.

Porrò autè qui beneficium dimiserint, cum propter huiusmodi beneficij dimis-

tionem

bonem soluti sint, liberamque illorum naturam acquirerint, qui nulla residendi necessitate sunt adstricti; eorundem quoque partes conditionemque sequantur, necesse est.

Si qui rursus Oblati nulli residendi iure Ecclesie addicti, Reuerendiss. Archiepiscopo iubete beneficium aliquod ecclesiasticum post susceperint, cui residendi munus debeatur; hi quippe cum in illorum classem, qui residendi vinculo sunt adstricti, adscripti iam sint propter beneficij illius adeptionem; eorundem deinceps conditionem naturamve sequi debent.

Hæc igitur diligentissime, perpetuoque seruent atque præsentent Oblati, qui se obedientie voto Reuerendissimo Archiepiscopo manciparunt.

Verum si quis perfectioris vitæ desiderio incensus, quò suscepti huius instituti studijs, officijs, atque exercitationibus liberius seipsum dedat, vel paupertatem etiam vouere, vel saltem externorum bonorum quorumcunque, siue laicalium, siue ecclesiasticorum, quæ quouis modo, vel in præsentia habet, vel in futurum habebit, reddituumque ex bonis illis proficiscentium administrationem & vsum omnem, seruatò possessionis ac dominij, vt dicunt, iure obedientie voto subijcere velit; & hoc quoque reddituum subiectionis, aut paupertatis votum, explorata illius mente, planeque perspecto constantis animi desiderio, vel in ipso voti obedientie tempore, vel alio deinceps Archiepiscopus suscipiat.

Hiscæ enim votis obstricti Oblati, tum faciliore perfectionis acquirendæ viam ingredi, tum secularibus curis omnibus soluti, vniuersæ congregationis spiritalia bona atque incrementum liberius atque impensius procurare poterunt.

Si quis igitur paupertatem vouere voluerit, tunc voti formula talis sit.

E G O N. Dei benignitate & misericordia in sanctissimi Patris nostri Ambrosij Oblatorum numerum adscriptus, perfectioris nunc vitæ desiderio ductus, coram diuina Maiestate spondeo ac voueo, me ex huiusce congregationis instituto, paupertatem perpetuo

seruaturum.

Quòd si bonorum tantam subiectionem vouere voluerit, eadem seruetur voti formula; nisi quòd pro postremis illis verbis. Spondeo, ac voueo, me ex huiusce congregationis instituto paupertatem perpetuo seruaturum, hæc erunt subdenda, Bonorum quorumcunque, siue laicalium, siue ecclesiasticorum, quæ aut in præsentia possideo, aut ad me in posterum quouis nomine peruenient ac pertinebunt, fructuumque præter atque reddituum ex ijs bonis præuenientium administrationem, curam, & omnem vsum (saluo tamen iure possessionis, ac dominij) Reuerendissimi D. Archiepiscopi obedientie ad huiusce congregationis præscriptum subijcio, addico; & ita voueo.

De conditionibus ad votum, cum subiectionis bonorum & fructuum, tum paupertatis, pertinentibus.

Cap. V.

VERUM quod ad subiectionis bonorum fructuumque votum attinet, & illud quoque decernitur: per huiusmodi votum non prohiberi Oblatos, quominus alia etiam bona, quouis nomine, tituloque, ac iure acquirere & consequi possint; aut quominus Archiepiscopo iubente, quoduis ecclesiasticum beneficium, siue illud residendi munere obstrictum sit, siue liberum, suscipere, & retinere valeant: Sed istiusmodi tamen omnia bona, atque beneficia, eorumque fructus omnes eandem fortiri subiectionis legem, quæ superioribus imposita est, eodemque teneri voto.

Qui verò paupertatem vouerunt, illorum votum in hac congregatione duas habere conditiones annexas declaratur: quarum vna est quòd, quanquam qui ita uent, quominus bona aliqua, siue mobilia, siue immobilia, fructusve eorum, aut quouis modo acquisitos redditus possideant proprio nomine, vl voti prohibentur; ipsi tamen bonorum omnium, fructuum, ac iurium quorumcunque, quæ quouis nomine tituloque ad eos spectare alioqui possunt, non suo quidem proprio, sed congregationis nomine, ad-